

ЛІТЕРАТУРА:

1. Закон України “Про автомобільний транспорт” із змінами і доповненнями, внесеними Законом України від 23.02.06 року N 3492-IV
2. О. Бордун, А. Забарило. Становлення географії транспортної інфраструктури як наукового напрямку // Вісник Львівського ун-ту. Серія географічна. – 2004. Вип.30.–С.28-31.
3. Стратегія розвитку Львівської області до 2015 року. Економіка. Суспільство. Середовище. Випуск 5. – Головне управління статистики у Львівській обл. –2007. –247с.
4. Шаблій О.І. Транспорт як підсистема виробничої інфраструктури // Вісн. Львів. ун-ту. Сер. геогр. – 1976.– Вип. 10. – С. 75–79.
5. www.stat.lviv.ua
6. <http://www.city-adm.lviv.ua/content/view/1066/458/>

Н.Д. ІВАНЕЦЬ

ПРОБЛЕМИ ОБДАРОВАНИХ ДІТЕЙ У НАШОМУ СУСПІЛЬСТВІ

Стаття присвячена проблемам, з якими стикаються обдаровані діти в нашому суспільстві

Стаття посвячена проблемам, с котóryми сталкиваются талантливые дети в нашем обществе

The article is devoted problems into which the special children run in our society

З покоління в покоління діти стають спритнішими, розумнішими, самостійнішими, активнішими, в них більше розвинена інтуїція, почуття власної гідності, рівень інтелекту. В них багато талантів, різноманітних нових ідей та варіантів, вони знають своє призначення на Землі. Сучасні діти мріють про нові правила і норми у економіці, політиці і взагалі поведінці людей. Це особливі діти або, так звані, діти-індіго. Ще сорок років тому такі діти народжувалися 1 на 5000, це вже зараз їх 90%. Оскільки вони приходять в світ, щоб перебудувати його на краще то, звичайно, у них виникають проблеми у нашому суспільстві, яке просто придушує їх і не дає вільно розвиватися. Я вважаю, що ця проблема є актуальною в наш час, оскільки таких особливих дітей з кожним роком стає все більше і більше, тому проблеми які у них виникають є досить поширеними. А висвітливши їх, можливим стане розв'язання цих проблем.

Вперше термін «діти-індіго» запропонувала у 1982 році американський екстрасенс і синестетик Ненсі Енн Тепп у книзі «Як розібратися у житті за допомогою кольору». Вона вважала, що зміни в суспільстві багато в чому передумовлені тотальною зміною кольорів аур. Ненсі ретельно спостерігала за новим поколінням і не сумнівалась, що індіго – це комп'ютеризовані діти, які в своїх вчинках керуються більше головою, ніж серцем. Одним з послідовників теорії доктора Енн Тепп був американський психолог Лі Керролл, який на спеціальних приладах і за особливою методикою фізично зареєстрував енергетичну ауру дітей індіго — її розмір, колір, інтенсивність світіння та інше. Також він виділив різні типи даних дітей та певні життєві програми, притаманні кожному з них.

Перший тип — *гуманісти*. Це майбутні лікарі, юристи, вчителі, моряки, бізнесмени, політики, діячі науки. Можливо, хтось з них відкриє секрет вічної молодості або ж приведе людство до нового Армагедону. Вони гіперактивні, комунікабельні. Фізично досить-таки незграбні та розсіяні. У дитинстві такі діти не розуміють, як можна гратися тільки однією іграшкою. Вони вивертають з ящика все, що там є, а потім можуть погратися, а можуть взагалі не торкнутися іграшок.

Другий тип *концептуалістів* – найпоширеніший. Це майбутні інженери, архітектори, дизайнери, астронавти, військові, мандрівники, які без проблем знайдуть загублену Атлантиду. Як правило, люди цього типу гарно складені, прагнуть керувати. Цей тип індіго має схильність до шкідливих звичок, особливо до наркотиків у підлітковому віці.

Зрідка зустрічається третій тип “індіго” — *художники*, їм дуже важко вижити в сучасних умовах глобальної модернізації. Такі діти набагато чутливіші, ніж інші діти індіго. Зазвичай вони мають худорляву статуру. До кожної справи у них свій творчий підхід. У віці 4 — 10 років «фіалкові» художники можуть перепробувати себе близько в півтора десятках видів творчої діяльності, але, досягнувши підліткового віку, вони обирають щось одне. І, звичайно, стають майстрами в цій справі.

Четвертий, останній, тип дітей майбутнього — це ті, що «живуть у всіх вимірах». Вони знають все і про всіх. Вже в дитинстві повчають батьків та намагаються робити все самотужки. Як правило, з таких дітей виростають видатні особистості, які приносять у світ нові філософії та нові релігії.

В педагогічному обігу нещодавно з'явився новий термін „діти-індіго”. В українській педагогічній науці він широко не використовується. Хоча на Заході ряд вчених у галузі психології, педагогіки, філософії та мистецтва серйозно розглядають проблему взаємодії з обдарованими дітьми на різних рівнях: побутового спілкування, навчання, розвитку мистецьких здібностей тощо.

Діти індіго — це люди, які від народження мають особливі здібності, наприклад, можуть бачити енергетичне поле людини, так звану ауру, володіють даром передбачення, їм дуже легко даються іноземні мови та багато всього іншого. Більше того в деяких з цих дітей змінено генетичний код. При цьому діти зі зміненим кодом мають імунітет проти раку, СНІДу та інших важких та практично невиліковних на сьогодні хвороб.

Сучасних дітей або дітей-індіго характеризують такі риси: гіперактивність (вони весь час перебувають в русі, стояння в черзі чи строю для них проблема, так само як спокійне сидіння під час занять чи приготування уроків), високий рівень інтелекту, нестандартність мислення (вони часто знаходять кращий шлях розв'язання поставленої задачі чи практичної ситуації), розвинена інтуїція, гостро відчують фальш, впевненість у собі, віра у власні можливості (як наслідок — повна відсутність страху), почуття власної гідності (самоповага для них не просто почуття, це умова нормального розвитку), високий рівень самооцінки, самостійність, емоційна невірноваженість, неприйняття авторитету дорослих, якщо він не підкріплений практичними діями і уважливим ставленням дорослого до дитини, здобувають знання емпіричним шляхом, погано реагують на пасивне навчання та зубріння (багаторазове повторення) матеріалу.

Проблеми, які виникають в дітей-індіго:

➤ Вони постійно розповідають дорослим про будову світу, діляться своїм трансцендентним досвідом, згадують минулі життя, вміють керувати енергією. Поведінка у таких дітей докорінним чином відрізняється від стандартизованої, тому часто у їх батьків виникають думки про неповноцінність їхньої дитини. А зовсім навпаки, вони не розуміють, що їх дитина особлива, тому поведінка її відрізняється від звичної. Коли тільки дитина відчуває нерозуміння, одразу ж замикається в собі. До таких дітей потрібно ставитись як до дару природи, цінувати і любити їх.

➤ Психологію цих «наддітей» ще до кінця не вивчено. Відомо, що вони погано сприймають шкільну програму і йдуть своїм шляхом розвитку. Дуже часто, будучи щедро обдарованими Богом, діти-індіго в школі навчаються на самі трійки. Інтелект дітей занадто високий і досить часто виходить за рамки звичайної шкільної програми. Психолог зі Львівського благодійного фонду "Хесед Ар'є" Едмунд Щебальський має досвід роботи з дітьми-індіго. Ще у 1990-х він створив єдиний у Львові клас для обдарованих дітей. У ньому було 16 учнів. Він каже, що за кордоном для таких є спеціальні програми навчання в коледжах. В Україні подібного закладу немає. Тому вчителям потрібно з розумінням поставитись до особливих дітей.

➤ Ще однією особливістю дітей майбутнього є цілеспрямованість. Індіго відчувають, що в них особлива місія, і коли на їхньому шляху виникають перешкоди, коли їх блокують, то їм нічого не залишається як позбавитися від того, що їм заважає. Для досягнення своєї цілі вони готові на все. В них немає страху, авторитетів, кумирів. Вони вірять тільки в свої сили і якщо раніше дорослі вважали, що діти — це пластилін, з якого можна виліпити все, що хочеш, то "фіалкові" діти народжуються майже сформованими людьми. Їх неможливо переробити. Вони глухі до обвинувачень та зауважень. Якщо ж дорослі тиснуть на них, цей тиск загрожує їх цілісності, тоді діти починають захищатися, не розбираючись у засобах. У нашому суспільстві впертість та незалежність є неприйнятним. Тому часто особливі діти піддаються критиці, але в них така місія — створити нові правила і поламати уже існуючу систему, тому судити їх за це просто марна трата часу. Також за такі їх риси вони часто наживають собі ворогів. Значною мірою на дітей майбутнього впливає навколишнє середовище. Їм не лише потрібно, щоб навколо них було все чисто, але й важливим є наявність води в тій місцевості, де вони живуть. Отже для нового і світлого майбутнього нам потрібно зберігати в порядку навколишнє середовище.

Є чимало проблем, з якими в наш час стикаються обдаровані діти. Для вирішення даних проблем доречним було б створення спеціальних закладів для таких дітей, де б вони могли навчатися і спілкуватися з собі подібними. Важливу роль зіграє підтримка і розуміння близьких, друзів і родичів тих сімей, в яких є діти-індіго. Хотілось, щоб більшість дітей виховували так, начебто вони справді є втіленням янголів та майбутніми геніями. Впевнена, що батькам будь-якої дитини є що

відкривати в ній. Люди повинні навчилися берегти природу і пробачати собі подібних, перестати думати категоріями успіху та завоювання, щоб не було «насильства і безсилля». Тоді світ і справді став би кращим.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Кудрик Л.Г. Діти нової свідомості // Ставропігійські філософські студії. Збірник наукових праць з філософії, психології, мистецтвознавства, культурології, педагогіки та філософії освіти. Випуск 1. – Львів: «Ставропігон», 2008. (Ultima ratio). – С.164 - 182.
2. Кэрролл Ли, Тоубер Джен. Дети «Индиго». Новые дети уже пришли / Перев. с англ. – М.: ООО Издательство «София», 2007. – 288 с.
3. Кэрролл Ли, Тоубер Джен. Дети Индиго-2. Праздник цвета Индиго / Перев. с англ. – М.: ООО Издательство «София», 2007. – 240 с.

Н.І.НОВИКОВА

ФОРМУВАННЯ ЖИТТЄВИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ УЧНІВ ЯК ПРІОРИТЕТ ДІЯЛЬНОСТІ ПЕДАГОГІВ ЛЬВІВЩИНИ

Розглянуто організаційно-методичні форми компетентнісного підходу вчителів до формування здорового способу життя учнів.

Рассматриваются организационно-методические формы компетентного подхода учителей к формированию здорового образа жизни учащихся.

The organizationally-methodical forms of компетентного hike of teachers are examined to forming of здорового way of life of student.

XI століття означене напруженим пошуком нових перспектив розвитку сучасної школи, яка орієнтована на розвиток інтелектуальних здібностей учнів, що можливо за умови формування життєвих компетентностей.

Термін «компетенція» має декілька значень: обсяг повноважень певної особи; обсяг знань та досвіду, якими володіє особа.

Серед пріоритетних завдань Програм шкільних навчальних предметів - реалізація їхнього виховного потенціалу: формування здорового способу життя, інших важливих життєвих компетентностей.

У сучасному світі, де робиться ставка на інтелект і високі технології, лише здорова особистість може забезпечити розвиток суспільства.

Україна, здобувши статус незалежної держави, розглядає проблему оздоровлення навколишнього середовища як одну з найважливіших умов виживання нації. З 1992 року територія держави визнана Верховною Радою України зоною екологічного лиха.

Усвідомлення того, що діяльність людини призводить до фатальних змін у природі, підтверджує, що гармонізація взаємодії людства з навколишнім світом можлива за умови цілеспрямованих педагогічних зусиль.

Всеукраїнські конкурси: «Учитель року», «Дотик природи», шкільні предметні олімпіади окреслюють актуальні проблеми, над якими працює сучасна школа: формування екологічної культури учнів, еколого-валеологічне виховання, здоров'язберігаючі технології у навчально-виховному процесі.

Еколого-валеологічному вихованню на основі впровадження компетентнісного підходу приділяють увагу педагоги Львівщини: О.Руда, А. Кулай, О. Губені, О. Борисов, О. Пацула, І. Переймибіда, В.Тупчак, Г. Петрунів, Г. Калитенко, В. Суль, Р. Форостина, Г. Медвецька, О. Шпотюк, З. Ганущак, О. Процик, Н. Цибульська.

Ще засновник Києво-Могилянської академії Петро Могила в своїй методичній праці „Антологія” започаткував методичні рекомендації про індивідуальний підхід до школяра з тим, щоб він зміг успішно застосовувати набуті знання, вміння і навички в діяльності, пов'язаній з використанням окремих предметів природи. В кінці XIX століття англійський педагог Клод Корбан писав, що при кожній школі треба створити навчальну ділянку для вивчення рослин, лабораторії з виготовлення ліків. В Україні перші пластові гуртки були створені у Львові Олександром Тісовським,